

til at fremsætte Alt, hvad han vilde gjøre gjældende, ved tredje Behandling af den Lov, der for faa Dage siden forelaa, og det var altsaa ikke rigtig af ham at stemme imod Overgangen ved anden Behandling, for igjen at indbringe denne Sag næste Dag. Det er at spille Thingets Tid, det er at skade vore Forhandlinger, og det er i det Hele taget vistnok en i enhver Henseende utilraadelig og urigtig Fremgangsmaade, han der har brugt. Med Hensyn til Sagen selv da er jeg ganske vist, i Modsætning til den ærede forrige Taler, i det Væsentlige enig med Forslagsstilleren. Jeg stemte ved forrige Behandling for flere af hans Forslag, og det er i mine Dine væsentlig tilfredsstillende Endringer, som han nu har foretaget i denne Lov. Jeg deler vel egenligt snarest de Anskuelse, der have gjort sig gjældende hos de ærede Medlemmer, som idag stemte for Afvisningen, og som tidligere have stemt imod denne Sags Fremme. Det er med Uvillie, at jeg bevilger Nøgesomhelst af Statens Midler til Opera og Ballet, det er ikke med stor Villighed, at jeg i det Hele bevilger saadanne Tilskud, der her stadig gives til en Anstalt for Kunstnuddelse som det kongelige Theater. Skulde man begynde paa noget Nyt, da vilde jeg fremdeles fuldstændig slutte mig til de Medlemmer, der ville have, at Theatret skal være et privat Foretagende istedetfor at være et saakaldet Nationaltheater, ledet af Staten; thi hvilke Betragtninger der end kan gjøres gjældende for det Sidste, saa ligge de i mine Dine under ved en nærmere Undersøgelse i Sammenligning med alt det, der taler for at overlade denne Virksomhed til Private. Endelig er jeg fuldkommen enig i, at, dersom der skal betales til denne Anstalt, saa bør Beboerne af Kjøbenhavn's Commune, som nærmest og meest nyde Gavn af denne Anstalt, fortrinsvise paa den ene eller anden Maade betale dertil. Men netop fordi jeg deler de ærede Medlemmers Anskuelse i det Hele, netop derfor tager jeg paa den anden Side ikke i Betænkning at stemme for denne Sags Fremme,

og jeg troer, at enhver upartiff og enhver praktiff Betragtning af Sagen maa føre til et saadant Resultat. Det blev af min ærede Sidemand (S. A. Hansen) under Indkomsthattens Behandling ijaar gjort gjældende, at det ved en vigtigere Sag var Noget, man maatte tage i Betragtning, at man ialfald kun indenfor visse Grændser maatte gaae imod Regjeringen, naar man ikke vilde umuliggjøre enhver Regjering. Jeg vil endog gaae videre og sige, at det Samme ofte maa gjælde i smaa Sager, hvor en saadan ideltig Modstand vilde gjøre enhverformhelst Regjering umulig, vilde slide den op; men det er ganske vist, at hvad der gjælder i smaa Sager, gjælder ogsaa paa en anden Maade i store. Det gjaldt ikke ijaar, da det ærede Medlem, idetmindste saavidt jeg forstod hans Foredrag, anførte som Motiv til, at vi skulde stemme for det Forslag, der forelaa, fordi Ministeren holdt paa det; men det var ikke rigtig, det var jo ikke den og den Form for Skatten, Procent eller Contingentsystem, men i det Hele Spørgsmaalet om selve Skatten for iaar, som Ministeren havde lagt denne Vægt paa, det forelaa net ikke ijaar, men dette Spørgsmaal med eller mod Ministeren, det foreligger idag. Vi have jo bestemt hørt fra Ministerbanken, at denne Sags Fremme gjordes til en absolut Betingelse, og altsaa maade de ærede Herrer, der stemme fuldstændig imod at fremme denne Sag imod at komme til Ende med Theateragen, være sig bevidste, at de her gaae imod Regjeringen. Men selv om de end i Virkeligheden ikke tage i Betænkning at gaae imod Regjeringen, selv om de aldeles afvise denne Betragtning, saa vil jeg spørge dem, naar de see paa selve Sagen, hvad de ville opnaae, og hvorledes de kunne tænke sig at kunne komme til mere besparende Resultater ad den Vej, de vælge, ved at stemme imod et hvilketformhelst Forslag, der foreligger. Det Forslag, der her foreligger, bringer os en meget betydelig Besparelse, og naar de Herrer ville see hen paa alle de foreliggende Om-